

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012195
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117012195.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a prísediacich Benjamína Frantu a Daniely Mareašovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému G. X., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom V., W. XXXX/X, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. mája 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

G. W. (X.) nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom V., W. XXXX/X, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

najmenej od 01.01.2017 až do 02.06.2017 v P., O. XXXX/X, v rodinnom dome, ako druh opakovane fyzicky a najmä psychicky týral svoju družku - poškodenú I. W. (X.) takým spôsobom, že jej vulgárne nadával, "cigánska kurva, postihnutá, kurva na jednu noc" opakovane ju fyzicky napadol takým spôsobom, že ju kopal do zadku, udieral päšťami do hlavy a celého tela, trieskal jej hlavou o stenu, vyhrážal sa jej a ich deťom zabitím, verbálne ju atakoval a neustále kritizoval jej konanie pred deťmi, svojim konaním jej spôsobil aj hematómy, pre ktoré však lekársku pomoc nikdy nevyhľadala, ale najmä také jeho správanie vyvolávalo u nej strach a spôsobovalo jej fyzické a psychické utrpenie a zároveň spôsobil utrpenie deťom mal. D. B., nar. 18.01.2002, mal. V. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. K. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. L. B., nar. XX.XX.XXXX a mal. R. B., nar. XX.XX.XXXX, všetci trvale bytom P., O. č. XXXX/X takým spôsobom, že im neustále vulgárne nadával "do kokotov, pič retardovaných, koktavá piča, cigáni vyjebaní, retardi skurvení", opakovane ich kopal a udieral, mal. V. K. pri jednom z útokov pristúpil aj na krk, mal. L. B. viackrát udrel do ľavého stehna, mal. D. B. napadol metlou, pričom jeho konaním boli maloletým deťom spôsobené hematómy, v noci ich kričaním budil zo spánku, zažínal svetlo so slovami „vyjebanci nebudú spať“, prikazoval im, ako a kedy majú jesť, neustále ich sledoval a kontroloval či splnili jeho príkazy v dôsledku čoho vyvolával u maloletých detí strach a neustály stres,

teda

- blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním vyvolávaním strachu a stresu, a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona § 37 písm. m), § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému Rudolfovi Krškovi výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.11.2018, sp. zn. OT/271/2018, právoplatným dňa 13.11.2018, ktorým mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaného G. W. (X.) v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom opatrovníka poškodených, svedkov, čítaním výpovedí svedkov z prípravného konania, výsluchom znalcov a oboznamovaním sa s ich znaleckými posudkami, oboznamovaním sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania a doplnenými na hlavnom pojednávaní. Po doplnení dokazovania súd vypočul ml. J. W., prehral záznamy s výpoveďami maloletých detí V. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. W. X., nar. XX.XX.XXXX. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný G. W. (X.) na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinným zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Uviedol, že nechápe prečo vlastne si na neho takéto veci vymyslela, psychický stav jej to dovoľuje, nedovoľuje, ona bola týraná zo strany matky, mala dosť psychické problémy, rozpráva veci, ktoré zveličuje. On napr. zvýši hlas, ona vypleští oči a náhodou si predstaví niečo iné, začne si namýšľať, vidí v tom niečo iné, než tým bolo myslené. Ona mala psychický stav zlý už keď ju spoznal, nemala dobré detstvo. Jeden druhému sa zverili, dali sa dokopy, založili rodinu. Tie klamstvá, ona tak v podstate ani nevníma, že klame, berie to ako samozrejmosť. Z tohto dôvodu to vzniklo. Postaral sa o ňu, dokáže tú jej psychiku potláčať, aby bola kludnejšia, normálnejšia. Ona v podstate dosť panikári, vybuchne z ničoho nič, zamyslí sa, zoberie sa do izby, začne plakať, ide za ňou, pýta sa čo jej je, ťažko to z nej vytiahne. Vyplače sa, potom ju to prejde. Má také chvíľky. Poukázal na to, predtým v r. 2014 tiež na neho podala trestné oznámenie, priznala sa, že vtedy klamala, potom ho zase udala. Zase sa priznala, že klamala. Našiel jej psychiatra, brala aj tabletky, bola v Trstíne v detskom domove. Vôbec tento trestný čin nespáchal, je to vymyslené z jej hlavy, naviedla na to aj deti, aby rozprávali veci, čo sa ani nestali. Netvrdí, že jej nepovedal, že je kurva, alebo že je taká, ale bolo to len v rámci nejakého rozhovoru, toto boli len ich partnerské nezhody, hádali sa. Ona spravila z toho týranie. Hádali sa, ona mu povedala, že je retard, on jej potom povedal, že ona je taká, taká, to bola len výmena názorov. Povedal také slová, urážali sa jeden druhého, aby sa jeden druhého vyprovokovali, žiaden fyzický kontakt tam nebol, v živote ju neudrel. Je medzi nimi taký partnerský vzťah. Apeloval na to už veľakrát, aby ho nedali do väzby, že ona má sklony klamať. Nadávky, čo vznikali medzi nimi, že cigánka a tak, stalo sa to, podpichovali sa, nebolo to myslené ako urážka, sú spolu 17 rokov, jedine kto ju z toho dostane, je len on. Rozprával jej vždy, aby išla k psychiatrovi, ale ona povedala, že je normálne, že to nepotrebuje. Povedal jej, že potrebuje tabletky, nezvláda to. Vstával ráno do roboty, budil deti, chystal ich do školy, chystal, staral sa o zvieratá, ona sa mu len smiala. Ako sa spoznali, ju udrel raz, dal jej facku, druhýkrát v r. 2010 keď bola pod vplyvom drog, deti boli hladné, rozgajdané, dostala facku, praskli mu vtedy nervy, nedalo sa na to pozerieť. To bolo za celý život dvakrát, nikdy viac ju neudrel. Chodili k ním policajti, vždy keď ona mala také amoky, zavolala policajtov, odišiel z domu, za dva dni mu volala naspäť. V minulosti bol odsúdený za nebezpečné vyhrážanie voči svojej družke, vtedy si to ona v podstate tiež vymyslela,

bolo to v r. 2008 , kedy ho dali do väzby, povedala, že sa jej vyhráza ,že ju bijem. Došla pred súd, bola to fraška súd, advokát sa odtiaľ zobral, odišiel, sudkyňa mu povedala, že keď sa priznám pôjdem do basy. Vtedy zostala na svojej výpovedi, tak bol odsúdený za to. Chcel sa dávno odvolať, obnoviť ten súd, ale jej to odpustil, povedala, že to už nikdy neurobí , no a urobila to znova dvakrát. Nemá ja žiadne problémy so súdmi alebo s policajtami, len s ňou. Keď apeloval na to, aby ju dali na psychiatriu, nikto ho nepočúval. Čo sa týka ich detí, deti boli na to navedené. Deti to inak vnímajú, oni si myslia, že to je dobre, keď spravia podľa mami, potom doma plakali, že to im mama povedala. Deti povedali, že to tak nehovorili, potom, že klamali, že ich na to nahovorila mama. Deťom odpustil, sú to len deti, nerozmýšľajú, čo to obsahuje, že to je zlo voči nemu. Nikdy deti neudrel, deti nebije. On dostával ako malý chlapec od rodičov, ale on to v živote nespravil deťom. Deti chodia na kolobežkách a na bicykloch, malá spadla z bicykla, z toho mala modriny. Keď išiel vtedy večer v máji domov, bol večer, bolo svetlo, mali rozbité kolená, čo narazili do seba, od neho to nemohli v živote nikdy mať. Dňa 02.06.2017 prišiel domov, ona sedela vonku, povedal jej či mu nevie zohriať ani teplú polievku, keď príde narobný domov, ona fačovala deťom nohy, že spadli, ona sa odula, aj on, ráno vstal, povedal jej, že jej za to nestojí, aby mu zohrialu jednu polievku, že si ho neváži, každá žena chlapovi aspoň zohreje polievku, keď príde z roboty, tak jej povedal, že kašle na ňu, išiel do roboty, povedal jej akurát, že ženy sú všetky rovnaké, že sú všetci vyjebanci. Keď sa vracal z roboty, ešte do roboty mu volala, že aby sa strčil, keď jej nevie zavolať. Tak jej potom volal, chcela kúpiť prach, povedal jej, že je unavený, nech ide za O., že jej dá peniaze, nech ide ona. Ona povedala, že keď je sprostý, prečo to nevyužiť. Povedal jej, že keď príde domov, porozprávajú sa, prišiel za dve hodiny, ako prišiel pred dom, dom bol zavretý, nebola doma, nedvíhala mu telefón, ani dcéra, bola u kamarátky Q.. Prišla polícia so synom, vyšiel von oproti policajtom, opýtal sa kde sú deti, kde je mama, nech mu dá kľúče, keď sa mama odula. Policajti povedali, že majú na neho nejaké podanie, bál sa ako sa to stalo v minulosti, že poprehľadávajú všetky veci. Motorovú pílu, notebook. Zobrali policajti do auta. Bol na polícii asi dve hodiny, nenafúkal lebo nepije. Zobrali ho do Trnavy, vypočúvali ho až do rána. Nie je pravda, že deti v noci budil, ani im neprikazoval, kedy majú jesť. Rovnako nie je pravda, že by sa im vyhráжал, že keď prídete domov, že ich pozabíja, že im podpáli dom, že sa majú na čo tešiť. Hrával automaty, ale nehráva od r. 2013. Ani predtým už ani nehrával, chodil s jedným človekom, ktorý ich hrával. Alkohol nekonzumuje už asi 5 rokov. Nie je zamestnaný, chodí s kamarátom brigádovať. On má živnosť. On povedal, že by ho zamestnal, ale má problémy s chrbticou, musí absolvovať nejakú liečbu, hospitalizáciu. Bol aj v Nitre u špecialistu. V tom období mal mesačný príjem okolo 200 - 300 Eur mesačne. Okrem toho nemá iný príjem. Za to, čo zarobil, nakúpil veci do domácnosti. Družka má materskú 470 Eur. Malý už mal tri roky. V tom je zahrnutých aj jeho 62 Eur. Momentálne bývajú zase spolu, dali sa dokopy pred Vianocami. Chlapec to ťažko zvládol, dal sa do reedukačného centra v Bratislave, chlapec povedal, že keď sa mama prizná, že klamala, že príde domov, ak sa dajú zase dokopy. Ako prišiel 23.12 domov, jej zavolať, ona sa vtedy priznala, bol tam asi tri dni, odišiel znova. Ona mu napísala sms, že to medzi nimi nie je dobré, že to nemá zmysel, reagoval na to, že dobre, že budú sa s deťmi stretávať. Chlapec mu potom zavolať, že aj on odchádza z domu, doniesol mu motorovú pílu aj notebook. Povedal, že ona len klame. Zostali spolu. Chlapec išiel do ústavu na vlastnú päsť, nechcel sa vrátiť domov. I. povedala potom nech to znovu skúsia. Z jeho strany mu to pripadá nenormálne. Ona mu vždy povie, že keď sa nevráti, že sa hodí pod vlak. Radšej to ide napraviť, radšej dá za pravdu jej. Oni si v podstate aj vysvetľujú prečo to spravila, potom zase zmizne, prejde rok, dva, urobí to znovu. Je u nej nejaký zlý psychický stav, zavádza políciu, veci sa jej asi v hlave motajú. Rozprávala mu, že ju matka pichla s nožom do hlavy, že ju chcela hodiť pod auto. Deti nedrezíruje, deťom povie, že keď si urobili bordel, nech si ho upracú. Keď to neupracete, dám im po zadku. Oni mu povedia, ty tatko na to nemáš, ty si nás v živote neudrel. To sú jeho deti, nestojí mu to za to, aby takto trpeli. Keby to tak bolo, že ich budil, zhadzoval z postele, nosili by jednotky zo školy? Družka v r. 2010 fetovala asi 10 mesiacov pervitín. Fajčila to cez alobal a cez nos. Pokiaľ ona nebude chcieť sama navštíviť psychiatra, nič nemôžu urobiť. V r. 2017 nevie či fetovala. Asi pravdepodobne áno, jemu to tak pripadalo, ale nevie to žiadnym spôsobom dokázať. Ona hovorí, že áno, potom že to je klamstvo. Pravdepodobne to bolo pod tými stavmi. Keď bol doma nefetovala. Dňa 26.5.2018 majú termín svadby. I. mu povedala, že chce začať nový život, aby jej odpustil.

Svedkyňa poškodená I. W. (X.), na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si vedomá toho čo všetko rozprávala, ale si to neuvedomovala. Uvedomuje si, že zavádzala políciu, len pocítila v tej dobe, čo bol on zavretý, že čo on na ňu povedal, si to hneď zobrala v zlom a nebolo to tak. Nebolo to presne tak ako to rozprávala. Je jej to veľmi ľúto. Uvedomila si vtedy, čo od nich chcel, až keď zostala sama s deťmi, tatko len chcel, aby poslúchali, keď zhúkol, si to inak namýšľala. Nikdy ju nebil, len keď ho do extrém vytočila, môže si za to sama. Nikdy ju neudrel. Vulgárne jej nadával, ale aj ona mu nadávala.

Volala policajtov teraz naposledy, bola medzi nimi zlá komunikácia, si to zle vysvetlila, zavolala políciu, tak si to na neho vymyslela toto. Ich deti nemali modriny. Deti zobrala do izby a povedala im, že keď toto budú tvrdiť na tatka, tak im bude dobre, okrem J., ten s tým nesúhlasil, ale nevedela, čo všetko príde po tom ako bude zavretý. Deti jej začali robiť zle, nerešpektovali ju, si to vtedy uvedomila. To s tou motorovou pílou a mačencami si vymyslela, nie je to pravda, čo povedala, nebolo to tak. Vymyslela si to, lebo mu chcela urobiť zle, neuvedomovala si tie následky, čo sú teraz. V minulosti obžalovaný odsúdený pre svoje správanie voči ním nebol, to mal za iné. Je pravdou, že toho 4.6. utekali k susedom sa schovať, lebo vonku bolo slnko, malý by mohol dostať úpal, tak sa išli schovať k susede, aj preto, že keď príde obžalovaný domov, bude ich hľadať, nemali ani piť, ani nič, preto išli tam, nemá nikoho. Toho 4.6.2017 telefonoval jej obžalovaný, bola to nejaká nezhoda medzi nami. Mestskú políciu volala, lebo sa chcela len poradiť, či má pokračovať, alebo čo. A prišli policajti. Obžalovaný ju nekopal, neotrieskal jej hlavu o stenu, nebudil deti v noci zo spánku, nesledoval ju, ani obžalovaný nehrával automaty. Keď bol obžalovaný vo väzbe 6 mesiacov, jej príjem bol taký istý ako teraz 470 Eur. Keď predtým robil, peniaze dal na stravu všetko. Keď bol vo väzbe žilo sa im horšie, deti ju nerešpektovali, vyčítali jej, že dala tatka zavrieť, že klamala. Podávala trestné oznámenie na obžalovaného, lebo si nemyslela, že to dôjde až takto. Raz mali takto konflikt a vtedy zostal doma. Keď bola vypočutá počas vyšetrovania, vtedy si to neuvedomovala, chcela mu urobiť zle, si neuvedomovala, že čo on robí pre nich, keď chodí do roboty. Niekedy dávno fetovala, teraz už nie. Obžalovaný teraz žije s nimi, asi od novembra, decembra, odkedy išiel syn Dávid do ústavu. Teraz je už syn doma asi dva mesiace. V tom čase, keď podávala trestné oznámenie, nemala strach z obžalovaného, má troška popletenú hlavu. Keď on na ňu zhúkol, tak si dala dohromady celý príbeh v hlave. Nemala úplný strach z neho.

Následne sa prečítali výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania zo dňa 3.6.2017 (č.l. 84-92), 4.6.2017 (č.l. 93-96), 18.7.2017 (97-103), v ktorých podrobne popisuje spolužitie s obžalovaným, ktorý ju a ich deti mal týrať bitím, kopaním, nadávaním, budením v nočných hodinách, ponižovaním. Vo výpovedi zo dňa 24.10.2017 (č.l. 104-106), uviedla, že si všetko vymyslela nakoľko chcela ublížiť obžalovanému, pretože boli medzi nimi nezhody. Svedkyňa poškodená uviedla, že výpovede zo dňa 3.6.2017 (č.l. 84-92), 4.6.2017 (č.l. 93-96), 18.7.2017 (97-103) nie sú pravdivé. Pravdivá je len výpoveď zo dňa 24.10.2017.

Svedok J. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeho otec ubližoval im celej rodine, hlavne matke, ale aj im. Ono sa to podpísalo aj na psychike, v škole, ubližoval psychicky aj fyzicky. Ono sa to opakovalo dosť rokov, celý život, čo sa narodil. Dialo sa toho dosť, mamina a tato sa moc hádali v tej dobe. K tomu skutku z roku 2017, čo sa stalo a zobrali ho, volal mame, bol v podnapitom stave aj uviedol, že ublíži jej ako aj im všetkým, tak mamina volala susedke Q. a schovali sme sa u nej. A tam boli schovaní, potom mama zavolala policajtov, on bol u nich v dome, ho zobrali. Obžalovaný ho veľakrát udrel, aj sa pochytili, išli sa biť obidvaja, rozdelil ich ujo U., hovoril obžalovaný mu hovoril, že so svojou mamou súloží, dosť razy od neho dostal, udrel ho kde sa dalo, niekedy keď niečo vyviedol, niekedy len keď mal obžalovaný nervy. Nadával mu, že je postihnutý, že nie je jeho syn. Všetelijaké rôzne nadávky, že „k“, a tak. Bol prítomný pri tom, ako obžalovaný bil aj jeho mamu. Raz ju dobil tak, že bola za dverami celá krvavá a viackrát ju zbil, on bol raz vonku a došiel k ním, vykopol dvere, maloletý bol s ním, bol napitý, všetci sa schovali do kúpeľne, aj policajti vtedy prišli, zobrali mamu aj jeho, dali mu putá. Veľakrát boli také veci, že sa tam bilo, celý život. Veľakrát obžalovaný zbil aj jeho sestry, keď mal nervy a vybíjal si to na nich. Báł sa obžalovaného. Voľakedy sa to dosť pripisovalo aj v škole, že tie známky neboli aké mali. Sestry sa ho boja doteraz. W. začala koktať a malý G. prišiel za maloletým s tým, že maloletý je jeho otec. Maloletý sa snaží pomôcť ako sa dá, tie deti nie sú v poriadku. Videli, že ich veľakrát bil. Vyhrážal sa mame, stále nejaké peniaze od nej chcel.

Opatrovník maloletých detí Mgr. T. T., na hlavnom pojednávaní k veci vypovedala, že čo sa týka z minulosti obdobné takého obvinenie bolo na obžalovaného v r. 2014 s tým spisom oboznámená nebola, nakoľko v tom období tam nepracovala. Až 3.6.2017 boli kontaktovaní PZ v Trnave, ktorý ich oboznámi s danou skutočnosťou a informoval sa či danú rodinu riešia. Na základe toho poskytli spisovú dokumentáciu, ktorú mali a následne šli prešetriť pomery do domácnosti. V domácnosti sa vtedy zdržiavala p. X. spolu s deťmi, s deťmi vykonali pohovor s jej súhlasom bez jej prítomnosti, s tým, že deti im uviedli, že otec ich fyzicky aj psychicky týra, dostávali výprask za maličkosti, keď nepozdravili, neupratali, neohriali polievku, otec im podľa ich slov pekne nepovedal, stále im nadával. Vydeľoval ich s jedlom, zakazoval im jesť. Potom sa vyjadrovali k situácii z predchádzajúceho dňa, kde opisovali, ako to prebehlo, čoho neboli svedkami, lebo boli u susedy. Následne s deťmi konkrétne s I. a s J. absolvovali

vyšetrenie vo FN v Trnave, kde išli z dôvodu, že deti mali na sebe modriny. Lekári hematómy potvrdili. V ten deň boli prítomní aj pri prehliadke tela a podrobných úkonov na OKP Trnava, ktorí im fotili dané modriny, k modrinám im deti povedali, I.e dostala bitku lebo chcela večer kakavko, J. dostal predtým z dôvodu, že zle pozametal. Obžalovaného osobne nestretli, nakoľko bol umiestnený. Následne s rodinou pracovali, zúčastnili sa aj výsluchov k danému incidentu, k tomu sa nevracali, pracovali s rodinou v smere do budúcnosti. Čo sa týka všetkých detí tak prípadné nariadenie ústavnej výchovy nebolo potrebné. Boli výchovné problémy s J., ktorý bol v diagnostickom zariadení, ale odtiaľ sa už vrátil a je to v poriadku. Tieto problémy nastali až po tom, ako sa obžalovaný vrátil. Predtým bolo nerešpektovanie matky zo strany J.. Čo sa týka zabezpečenia, vždy bolo navarené, o deti postarané, spolupracovali s neziskovou organizáciou Kľúč. V súčasnosti monitorujú rodinu, skrz J.. Aktuálne je v rodine všetko v poriadku. Na deťoch nepozorovali už nejaké prejavy fyzického násillia, posledné dva - tri mesiace s deťmi neboli, nakoľko boli v škole, maloletí I. a G. boli len doma a tí boli v poriadku. J. bol frustrovaný z celej tej situácie, prestal rešpektovať matku a začal byť agresívnejší voči sestram, začal sa prezentovať ako hlava rodiny. Na základe podnetu obžalovaného kontaktovali p. X. a dohodli sa, že sa podrobí testu na drogy. Nekontrolovali to. Čo sa týka možností v tej rodine majú k dispozícii psychiatri v Piešťanoch, čo sa týka konkrétneho vyšetrenia, robí ho klinický psychiater, k tomu možnosť nemajú, ale z ich strany nebolo preukázané ohrozenie detí zo strany matky. V prípade, že by bolo, určite by deti umiestňovali.

Svedkyňa Q. W., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že vie, že obžalovaný bil manželku I., ale vie, že to nie je pravda, lebo obžalovaného aj I. pozná od malička. Nevidela, že by ju bil. Chodievala k nim, aj keď bola tehotná, obžalovaný bol vždy ochotný, aj keď jej ponúkal. Obžalovaného syn mu raz písal, že tato bije mamu, tak povedala, nech príde aj s deťmi k nej, nechcela ich nechať na ulici. I. zavolala policajtov, prišli samozrejme k nej, tak bola do toho aj ona zamotaná. B. nevidela, že by niekedy obžalovaný udrel I., alebo že by dal niekedy deťom facku. To, že ide s kočiarom po ulici a keď počuje hurhaj, aj ona sa poháda s mužom, keď ju neposlúcha, teda s priateľom. Oni dvaja sú dobrí ľudia. Vidí aký je obžalovaný aj robotný, všetko doma si spravil sám, aj dom si spravil sám. Od obžalovaného domu býva asi 300 - 400 metrov. Chodievala k nim na návštevy. Keď bola tehotná bolo to často, prišla k nim na kávu aj každý deň, aj keď jej I. ponúkala. Nepočula, že by sa obžalovaný s poškodenou hádali. Raz počula niečo ako „kurva“, ale nebola pri tom. Videla, že mala poškodená modriny, ale povedala, že sa buchla. Nevidela, že by chodievali k obžalovanému do domácnosti policajti. Nestožovala sa jej poškodená na správanie obžalovaného, len v ten deň, keď prišla k nej, že obžalovaný ju ubil. Aj ich deti povedali, že ich tato bije, ale si myslí, že to nebola pravda. Keby zbila deti, boli by vystresované, triasli by sa. Keď ich tato zbil, dva týždne sa z toho nevedeli spamätať. Si myslí, že tie deti boli nahovorené, tak povedali to, čo počuli. Ale že by ich obžalovaný bil, on by ich vyniesol na rukách. Nevidela, že by chodil a hrával obžalovaný automaty, ani poškodená sa jej na to nestožovala. Poškodenú pozná od malička. Nevie o tom, že by poškodená brala drogy, ale počula to. V Terezove povie jedno slovo a už to prekrúcajú susedia. V ten deň sa k nej prišla schovať poškodená a jej deti. Všetky. Povedali, že tato robí bordel, že ich ubil, že P. strčil hlavu do wecka. To hovorili deti. Myslí, že boli nahuškané. Deti pritom pôsobili kľudné, nevyzerali, že by sa tam niečo stalo. I. trošku plakala, že sa bojí, ale ona je ešte maličká. Vtedy sa bol schovať aj J., ale mu moc neverila, chlapec si vymyslí. I. podľa nej chcela, aby si išiel obžalovaný posedieť do basy. Obžalovaného sa nebojí. Sa bála, že jej niečo spraví, že na neho povedala niečo zlé, ale vypovedala len to, čo počula od I. a od detí, ona by na neho nič nepovedala. Nebola pri tom, že keď ich obžalovaný bije. Obžalovaný na nich nepovedal nič, volal ich keď, I. varila a on ich volal keď. Keď povedali nie, obžalovaný im povedal, nie, tak potom kedy budete keď, musíte sa aj učiť do školy. Obžalovaný nosil na bicykli plné igelitky, sám všetko nosil, on je taký, že nechce ani pomoc. Obžalovaný alkoholické nápoje nepije, sem tam si dal s jej tátom pivo, aj jej tato tam chodil. Ale že by bola vodka, alebo pálené, to nevidela. Obžalovaný mal v notebooku nahraté porno.

Následne sa prečítali výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 3.6.2017 č.l. 107-108 a zo dňa 14.7.2017 č.l. 109 - 113, kde popisovala súžitie obžalovaného s poškodenou a ich deťmi, ako im obžalovaný nadával a vyhrážal sa im. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej to všetko povedala poškodená, bola nahuškaná, aby to vypovedala. Aj to, aby povedala, že sa ho bojí, pritom sa obžalovaného nebojí.

Svedkyňa T. T., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný bol krivo obvinený, si to na neho vymyslela, určite nikoho netýral, je to jej starší brat. Bola to všetko lož. Dňa 2.6.2017, jej písal J., povedal neskôr, že to za neho písala mama, stálo tam, že ich G. chce zabiť, aby som im pomohla. Tak im zavolala, že to je sprostosť, čo sa deje. Oni sa tak medzi sebou rozprávali. Povedala mu, že to je lož, na to jej

následne napísali, že nevie aké to je, že on ich stále len diriguje, šikanuje. Neskôr sa pýtala, kde má brata, lebo sa jej už dva dni neozýval, napísala im, že keď ho dali opäť zavrieť, že u nej skončili. Až potom jej prišiel papier, že je vo výkone trestu. I. X. mala svoj vlastný telefón. Usudzuje, že tie správy, čo písal J., však nepísal J., lebo neskôr povedal, že to nie je pravda, že si to mama vymyslela. Lebo ho stretla ako išiel zo školy a povedal, že tie sms písala mama. I. jej povedala, že chcela kakao a že ju zbil, že mala z toho modriny.

Znalec PhDr. Martin Chylík, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mal otázky na obžalovaného, na základe štúdia materiálu a vlastného psychologického vyšetrenia, ktoré uskutočnil v priestoroch väzby Leopoldov. Plne sa pridrižiava písomne podaného znaleckého posudku, jeho záverov. Nechce na ňom nič meniť, ani doplniť. Sám si subjektívne uvedomuje obžalovaný svoje konanie, je jednoduchšia osobnosť a používa jednoduchšie mechanizmy, medzi ktoré patrí popieranie reality, devalvácia a idealizácia. Bagatelizuje svoje správanie. Seba vnímal ako pozitívneho, ako dobrého otca a manžela, ktorý sa príkladne stará o rodinu, popiera že by bol fyzicky alebo verbálne nejaký útok, seba idealizuje, naopak v manželke videl samé negatíva, na ktoré nemohol nájsť nič pozitívneho, ide tam o popieranie reality. Pokiaľ popiera, čo je uvedené v spise, ťažko možno od neho žiadať, aby zhodnotil čo popiera. V bežnom kontakte je komunikatívny, ale s tendenciou vytvárať maximálne pozitívny dojem, byť neutrálny, akoby autentický. Vychádzal pri svojom znaleckom posudku z materiálov, ktoré mi poskytol vyšetrovateľ. Dňa 16.10.2017 robil znalecký posudok, čerpal materiál aj z minulosti, z predchádzajúceho znaleckého posudku. V tej dobe sa neoboznámil aj so znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Bielikovej, ktorá sa vyjadrovala k výpovediam maloletých detí. Pokiaľ by sa preukázalo, že výpovede mal. detí boli ovplyvnené ich matkou, ktorá ich nahovorila na ich výpovede, resp. ako majú vypovedať a následne znalkyňou bolo potvrdené, že ich výpovede nie sú pravdivé, nemala by táto skutočnosť mala vplyv na samotný posudok, ktorý vypracoval znalec. Dospel k záveru, že by mohol byť obžalovaný agresívny na základe psychologického vyšetrenia a údajov nezainteresovaných osôb, ktoré uviedli správanie obžalovaného v minulosti. Znalec vychádzal v znaleckom posudku, že je obžalovaný nebezpečný pre svoju rodinu zo spisového materiálu z polície, faktov a jeho vyšetrenia. Jeho problém je v tom, že je závislý na poškodenej a preto to celé prebieha dokola. Práve v tomto zväzku sa to stáva fatálne. Mimo problematiky rodiny nebýva agresívny. Vychádzal aj zo znaleckých záverov z roku 2007 údaje uviedol iba na dokreslenie, v týchto údajoch je to čo obžalovaný popiera. Jedná sa o verbálnu a materiálnu agresiu. Nepodrobil sa žiadnej dlhodobej psychoterapii, ktorá by ho mohla zmeniť a znalec je presvedčený, že si obžalovaný myslí, že sa zmenil, chcete sa starať o rodinu, ale to ako je založený mu to neumožňuje. Toto jeho správanie sa u neho opäť spustí.

Znalkyňa PhDr. Zuzana Bieliková, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa plne sa pridrižiava písomne podaného znaleckého posudku, jeho záverov. Nechce na ňom nič meniť, ani doplniť. Trvá na záveroch svojho znaleckého posudku. Na vypracovanie svojho znaleckého posudku mala k dispozícii vyšetrovací spis v čase, aký bol keď vypracovala znalecký posudok, boli tam výpovede zo spisu, bola pri výsluchu maloletých detí na polícii, robila psychodiagnostické vyšetrenie detí a matky, anamnestické údaje od matky. Myslí si, že deti v minulosti vyšetrovala, poškodenú si nepamätá či vyšetrovala. Predchádzajúci posudok nezahrnula do tohto znaleckého posudku. V prípade že by boli vypracované nejaké iné psychologické posudky, tieto by nezahrnula do znaleckého posudku, u malých detí, dieťa prechádza vývinom, že už po roku môže byť iné. Nevŕahuje do toho výsledky. Nikdy nevychádza z dojmov, pretože dojem akým ľudia pôsobia, spôsobuje haloefekt, človek môže byť prehnane veselý a práve tou veselosťou môže zakrývať depresie a naopak človek smutný, môže niečo zakrývať. Práve preto sa používa psychodiagnostické vyšetrenie, štandardizované testy, ktorými zisťuje hlboké vlastnosti osobnosti a tam sa nedá hrať divadlo. Vzťah poškodenej k obžalovanému posudzovala ale u detí nemala zadanú takúto otázku. Vzťah poškodenej k obžalovanému bol v čase vyšetrenia ľahostajný bez akýchkoľvek známk strachu z neho. Vyšetrovala ju, keď bol obžalovaný vo väzbe a nepovažovala ho za rodinného člena. Nevie posúdiť, aký bol jeho vzťah v minulosti. Zároveň sa mohlo všetko zmeniť a v prípade, že mala poškodená v minulosti z obžalovaného strach, aj toto sa mohlo zmeniť. Do vzťahov vstupujú aj mentálne retardovaní ľudia, berú si vzorce správania zo základnej rodiny. Je predpoklad, že dievča si z rodiny preberá správanie od matky a chlapec od otca. Keď vstupujeme do akéhokoľvek vzťahu, automaticky očakávame, že sa bude správať ako sa otec správal jeho mame. Ak sú vzorce správania veľmi odlišné, napr. ak v jeho rodine agresia bola a v nej nebola, je to v prvom rade pre ňu šok, pôsobia tam pudy, najskôr sa bráni, a keď sa to opakuje častejšie, vypracuje si mechanizmy správania, s ktorými sa vie ubrániť. Neexistuje norma ako by sa mal muž k žene správať. Poškodená si mohla navyknúť na správanie obžalovaného, mohli sa posunúť hranice tolerancie. Je to prvým krokom

vo vzťahu. V čase vyšetrenia poškodená nebagatelizovala správanie obžalovaného, spomína si, že bola na neho veľmi nahnevaná, mala tendenciu deti viesť týmto smerom, aby sa na otca hnevali, pretože u detí okrem toho najstaršieho chlapca nebol negatívny postoj, boli to vyjadrenia odkopírované od matky. Deti si na tieto situácie zvykli, každá hádka, bitka spôsobuje stres, v konečnom dôsledku to bola pre nich ako bežná situácia. Pre nich to bol štandard rodinných situácií a teda si na to zvykli. Častým znášaním stresových situácií sa zvyšuje frustračná tolerancia a stane sa to ako bežná situácia, ktorá u detí potom už nevyvoláva stres. U detí nastáva proces vytesnenia stresových situácií, najmä emočne náročných. Vytesnenie znamená hlboké zatlačenie do podvedomia a dieťa funguje ako keby sa to nestalo. Tieto situácie sú schopní jedinci vybrať až v dospelom veku, keď sa stretnú s podobnou situáciou v dospelosti a stretnú sa s podobnou záťažovou situáciou, znovu ju prežívajú a sa im zmixuje stará s novou a spôsobuje jatrogenizáciu. Deti by sa nevedeli vierohodne vyjadriť, či boli nahovorené k výpovedi alebo nie. Poškodená netrpí v podstate žiadnou chorobou, ale zistili ubývajúci proces v jej intelektu kedy sa intelekt znižuje, čo je najčastejšie vplyvom nadmerného požívania alkoholu, psychotropných látok, vplyvom úrazu hlavy, chorobného procesu neurologického.

Na hlavnom pojednávaní prehral videozáznam z tohto výsluchu ml. W. W. (X.) zo dňa 18.7.2017 (CD č.l. 157), pričom podrobne popisala, ako sa bojí otca, ako ich všetkých bil, nepekne im nadával, rovnako veľa krát zbil ich mamu. Rovnako v zhode s tým, čo uviedol aj brat J. W., popisala čo sa dialo v inkriminovanom období, ako sa choval ich otec.

Na hlavnom pojednávaní prehral videozáznam z tohto výsluchu ml. P. W. (X.) zo dňa 18.7.2017 (CD č.l. 157), v podstate vypovedal v zhode s tým, čo vypovedala jej sestra W..

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- fotodokumentácia z č.l. 173-178, na kt. sú zábery maloletej I. X. ako aj J. X., pričom poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že tieto zranenia sa stali inak ako uvádzala. Dcéra spadla z bicykla a syn vzpíeral a tam sa niekde udrel.
- záznam zo šetrenia pomerov v rodine zo dňa 03.06.2017 z č.l. 265-267 a ďalej zo dňa 13.06.2017 z č.l. 270-273, pričom poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že v podstate to čo rozprávali deti boli navedené od nej. Rozprávali všetko čo im káže ona, lebo vedela čo sa ich budú pýtať.
- lekárske správy na č.l. 268-269 zo dňa 03.06.2017.
- pripojený spis OS Trnava sp. zn. 0T/271/2018, z neho najmä trestný rozkaz zo dňa 13.11.2018 ppl. 13.11.2018
- rozsudok OS Trnava sp.zn. 4T/67/2020 zo dňa 07.01.2021, v spojení s rozsudkom KS v Trnave sp.zn. 6To/18/2021 zo dňa 15.04.2021
- výpis z RT, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol celkovo 8x súdne trestaný, právoplatne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/140/2008 zo dňa 11.03.2009, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/37/2009 zo dňa 07.05.2009, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a posledné dve odsúdenia sú Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/271/2018 zo dňa 13.11.2018 a 4T/67/2020 zo dňa 07.01.2021, v spojení s rozsudkom KS v Trnave sp. zn. 6To/18/2021 zo dňa 15.04.2021.
- lustrácia v registri priestupkov, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol 2x priestupkovo riešený, dňa 20.10.2016 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, a dňa 04.10.2012 pre priestupok porušovania zákazu fajčenia na verejných priestranstvách.

Výrok o vine :

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný G. W. sa dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Pokiaľ ide o formu zavinenia

obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním vyvolávaním strachu a stresu, a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, na svojej v tom čase družke a svojich štyroch deťoch. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaného v plnom rozsahu preukázaná.

Na hlavnom pojednávaní nebola produkováaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaného spochybňovala, v tomto kontexte prioritne treba poukázať usvedčujúcu výpoveď jeho syna J. W., ktorý na hlavnom pojednávaní podrobne popísal, akým spôsobom sa obžalovaný sa k nemu, jeho súrodencom a jeho matke správal, ako ich neustále bil, nadával im, vyhrážal sa im rôznymi trestami, ako bol svedkom toho, ako obžalovaný niekoľkokrát brutálne zbil jeho matku. Rovnako ako vypovedal syn obžalovaného, v zhode vypovedali aj dcéry obžalovaného, W. a P. na videozázname, ktorý bol vyhotovený ešte v prípravnom konaní. Súd nepristúpil k ich výsluchu na hlavnom pojednávaní s prihliadnutím na vek oboch maloletých, s tým že by hrozilo riziko opätovnej traumy a prežívania skutočností, ktorých boli svedkami, resp. obeťami. V neposlednom rade súd vzhliadol aj na názor znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že u detí nastáva proces vytesnenia stresových situácií, najmä emočne náročných, zároveň by nevedeli uviesť, či boli nahovorené k výpovedi alebo nie. Tvrdenia ml. detí ďalej korešponujú s výpoveďou opatrovníka maloletých detí Mgr. T. T., ktorá potvrdila na hlavnom pojednávaní, že jej deti uviedli, ako ich otec bije pre maličkosti, ako im nadáva, sama videla modriny na deťoch a boli s tým aj na vyšetrení.

K výpovedi svedkyne Q. W., súd dodáva, že za vierohodnú výpoveď u nej považuje tú s prípravného konania, ktorá sa zhoduje s tým čo uviedli maloleté deti. Jej výpoveď na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako neverohodnú, zároveň na túto výpoveď bola podľa všetkého nahovorená poškodenou I. W. (X.), ktorá chcela, aby obžalovaný nebol potrestaný za svoje konanie.

K poškodenej I. W. (X.) súd dodáva, že túto súd vyhodnotil v celku ako neverohodnú, nakoľko už v prípravnom konaní, rovnako ako aj v konaní pred súdom neustále otáčala svoje tvrdenia, pričom súd u nej vzhliadol motív tohto konania predovšetkým vo finančnej závislosti na obžalovanom, ktorý sa k nej ako aj ich deťom hrubo správal, avšak bola na ňom finančne závislá a teda, točila sa v začarovanom kruhu, nakoľko obžalovaného excesy zažívala už aj v minulosti a vždy sa nejakým spôsobom vrátili k sebe a začali znova spolu žiť. V neposlednom rade obžalovaný poškodenú „opil rožkom“, keď ju požiadal o ruku a v priebehu súdneho konania si ju aj skutočne vzal za ženu, čo pre ňu zjavne znamenalo veľa, nakoľko bola ochotná strpieť riziko trestného stíhania ako aj jeho opätovné hrubé a nevyberavé správanie, čo sa s odstupom času aj potvrdilo (viď posledné odsúdenia obžalovaného).

Svedkyňa T. T. je sestra obžalovaného, ktorá nebola priamym svedkom skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. Jej tvrdenia ohľadom správ sú len jej domnienky bez akéhokoľvek dôkazu.

Čo sa týka osobnosti obžalovaného, tieto podrobne zhodnotil znalec PhDr. Martin Chylík, ktorý vo svojom znaleckom posudku uviedol, že obžalovaný je nebezpečný pre svoju rodinu.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal ako trestne zodpovedný páchatel - obžalovaný G. W..

Výrok o treste :

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Obžalovaný G. W. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri má 2 záznamy za priestupky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný, právoplatne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/140/2008 zo dňa 11.03.2009, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/37/2009 zo dňa 07.05.2009, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a posledné dve odsúdenia sú Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/271/2018 zo dňa 13.11.2018 a 4T/67/2020 zo dňa 07.01.2021, v spojení s rozsudkom KS v Trnave sp.zn. 6To/18/2021 zo dňa 15.04.2021.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanému pri nezistení poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti (obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný § 37 písm. m) Trestného zákona), podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko bola prevaha priťažujúcich okolností (zvyšuje sa spodná hranica o jednu tretinu), aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko u obžalovaného prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu k skoršiemu odsúdeniu Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/271/2018 zo dňa 13.11.2018, kde skutok spáchal dňa 08.11.2018, a teda jednalo sa o zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, vo viacčinnom súbehu spáchal zločin a prečin, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, (t.j. pri dolnej trestnej sadzbe trestného činu podľa 208 ods. 3 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v sadzbe od 9 rokov a 8 mesiacov do 15 rokov (pôvodná sadzba 7-15 rokov)), pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody pred spáchaním daného skutku v priebehu 10 rokov.

Nakoľko súd uložil súhrnný trest, povinne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/271/2018 zo dňa 13.11.2018.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.